

Ked' zbojník umieral

Arzén

Ked' zbojník umieral, lístie opadalo,
jak po mraze krutom skálie popukalo,
ked' zbojník umieral, hory zakvílili,
po dolinách čiernych ľady dych zúžili,
ked' sa zbojník lúčil so životom mladým,
zavrátili rieky k žriedlam svoje vody,
vietor v hore stojí, neveje, neduje....
bo sa mladý zbojník na smrť pripravuje, héj...

Smrť moja, smrť moja,
hej, ty smrť najsmrtnejšia,
zo všetkých frajerok
hej, moja najvernejšia,
ty si so mnou spala,
hej, každou nôckou temnou,
s raňajším slniečkom
hej, vstávala nado mnou...
Ako sa ti smrť má,
hej, odmeniť zbojnícky,
žeš' merala so mnou
hej, zbojnícke chodníčky,
ako si ťa, smrť má,
hej, ako uctím,
že si mi vzdávala
hej, toľko úcty?

Ucti si ma ty svojou silou,
čo vyhasne ti pod mohylou,
ucti si ma svými očami,
čo ti nocou ohňom blčali,
ucti si ma zlatými pokladmi,
čo si ukryl pod tými vrchami,
ucti si ma svojím mŕtvym telom,
čo sa v svete tak natrpelo,
čo sa v svete tak natrpelo...

Ja si ťa, smrť moja, uctím
hej, uctím si ako seba,
lebo mne nad sebou plakať
hej, plakať netreba,
bo nebude nikdy križa,
hej, križa takého,
čo zlomí zbojníka,
hej, zbojcu hriešneho,
bo nebude takej hlíny,
hej, hlíny pod slncom,
čo zastydne v mojom oku
hej, oku planúcom!
Ja sa ti, smrť, až ku nohám pokloním,
ja sa k tomu sám do hrobu položím,
dosti som sa nazaráľal po horách,
teraz už len hruda na mňa zavolá,
teraz mi zem zopakuje do ucha,
čo som nôckou ja šepkával devuchám,
červík mi zas pripomenie, čím som bol,
jak som sa bil s cisárstvom a s cisárom,
teraz budem súdený už len trávou,

že som strieľal celý život do pánov!

Kde ty mieniš svoje kosti zložiť?
Na tatranskej si ich vystriem pažiťi,
na Kriváni sa ja k spánku uložím,
pod slniečkom pod krvavým, pod božím...